

Nota

Beveren, Gaverlandstraat

Deel 2: Programma van Maatregelen

Inhoud

1	Administratieve gegevens	1
2	Gemotiveerd advies.....	2
2.1	Datering en interpretatie onderzoeksterrein	2
2.2	Waardering archeologische vindplaatsen	3
2.3	Impactbepaling	3
2.4	Bepalingen van de maatregelen	3
2.4.1	Kennispotentieel verder (voor)onderzoek	3
2.4.2	Volledigheid van het vooronderzoek.....	3

1 Administratieve gegevens

Algemeen

Naam site	Beveren Gaverlandstraat
Ligging	Gaverlandstraat, deelgemeente Melsele, gemeente Beveren, provincie Oost-Vlaanderen
Kadaster	Beveren, Melsele Afdeling 9, Sectie G, Percelen 748l (partim), 746f, 745, 744a
Projectnummer BAAC Vlaanderen	2019-0829
Reeds uitgevoerd vooronderzoek	Bureauonderzoek (ID 446)
Bewaarplaats archief	BAAC Vlaanderen, Hendekenstraat 49, 9968 Bassevelde (tijdelijk)

Actoren

Auteur	Charlotte Desmet (aardkundige), Hannah Van Hoecke (archeoloog), Thaïsa Van Speybroek (archeoloog)
Betrokken actoren	Muhammed Menem (archeoloog), Yves Perdaen (steentijd specialist), Lina Cornelis (archeoloog), Benjamin Vergauwen (archeoloog), Adonis Wardeh (archeoloog), Nandy Dolman (archeoloog), Gijs Wardah (veldtechnicus), Sander De Ketelaere (archeoloog), Carola Stern (archeoloog)
Betrokken derden	Niet van toepassing

Plangebied

Oppervlakte plangebied	10.441 m ²
Kartering gewestplan	Woongebied

2 Gemotiveerd advies

2.1 Datering en interpretatie onderzoeksterrein

De bodemkundige opbouw die waargenomen werd in de profielen gaf op meerdere plaatsen binnen het plangebied een duidelijk beeld van aftopping van de bodem. Wanneer deze aftopping gebeurd is, kan niet achterhaald worden. Bijkomend dienden alle proefsleuven in de brede noordelijke zone beduidend dieper aangelegd te worden dan de sleuven in de zuidwestelijke hoek. Wat wijst op mogelijk ophoging, verstoring of vergraving. Enkele profielen gaven een beeld van een verrommelde bodemopbouw. Ter hoogte van en rondom het profiel vertoonde dat zich ook in het vlak van de desbetreffende proefsleuven. Op enkele plaatsen binnen het onderzoeksgebied werd een (gedeeltelijk) intacte bodemopbouw waargenomen. De aftopping en verrommeling hebben niet het gehele terrein verstoord.

De resultaten van de aangelegde profielen toonden aan dat de bodemgaafheid binnen het plangebied op de meeste plaatsen niet meer intact is. De bodem werd nagenoeg overal afgetopt en/of op verschillende plaatsen verrommeld. Bovendien werden over heel het plangebied verstoringen aangetroffen met daarin recent vondstmateriaal (o.a. industrieel vervaardigd aardewerk, baksteenpuin of glas). Dit wijst erop dat er in het recente verleden intensieve ingrepen in de grond zijn gebeurd.

Het proefsleuvenonderzoek heeft twee sporenclusters opgeleverd: één in de noordoostelijke hoek (WP12 en WP13) en één aan de westelijke zijde (WP04). De sporen in de noordoostelijke hoek kunnen op basis van de aflijning, de vulling en de oversnijdingen in minstens twee fases onderscheiden worden. De vulling van de stratigrafisch oudere sporen is verschillend aan die van de jongere sporen, wat een datering als 'ouder' kan ondersteunen. Die oudere sporen kunnen echter niet gedateerd worden vanwege het ontbreken van dateerbaar vondstmateriaal. Er werden twee sporen als potentieel archeologisch interessant aangeduid, namelijk S12.005 en S13.002. Ter hoogte van S13.002 werden twee kijkvensters aangelegd op zoek naar sporen die in verband gebracht konden worden. Er werden echter geen verdere sporen aangetroffen in deze kijkvensters. De aflijning van het spoor ten opzichte van de moederbodem was ook eerder vaag, wat een natuurlijke interpretatie niet uitsluit. Het gebrek aan vondsten maakt dat het spoor – indien antropogeen – niet gedateerd kon worden.

De vondsten die ingezameld werden zijn van diverse perioden. VNR 1, 2 en 4 werden in hetzelfde spoor aangetroffen. Het spoor werd als greppel geïnterpreteerd. Hoewel de vondsten kunnen wijzen op datering van de vulling van het spoor, werden de vondsten bij de aanleg van het vlak aangetroffen. Waardoor het materiaal evengoed uit de daarboven liggende bouwvoor afkomstig kan zijn. VNR 2 werd aangetroffen in een spoor (S12.006) dat als ontginningskuil geïnterpreteerd kon worden. De datering van de aardewerkvondst kan geplaatst worden tussen de 17e en de 19e eeuw. Dit kan een indicatie zijn voor de datering van het spoor zelf. De omringende sporen hebben een gelijkaardige vulling en liggen regelmatig verspreid. Dit wijst in de richting dat deze sporen uit dezelfde periode kunnen zijn.

Op basis van het aangetroffen sporenbestand kan gesteld worden dat ondanks de aftopping en verstoring van het terrein er sporen aanwezig zijn op het onderzoeksterrein van ontginningskuilen uit een (sub)recente periode. In enkele delen van het terrein werd de bodem verstoord door onbekende reden.

2.2 Waardering archeologische vindplaatsen

Op basis van de analyse van de profielen en aangetroffen sporen kan vastgesteld worden dat nagenoeg het hele onderzoeksterrein afgetopt is en op verschillende plaatsen tot diep verstoord is. Aftopping van de bodem heeft ervoor gezorgd dat op verschillende plaatsen de B-horizont is weggegraven. Op enkele plaatsen is de bodem verrommeld en werd de B-horizont niet bewaard. Op enkele plaatsen zijn de oorspronkelijke bodemniveaus wel gedeeltelijk intact. De twee aangetroffen sporenclusters zijn aangetroffen in werkputten waar nog een B-horizont waargenomen kon worden. Het is mogelijk dat LB2 lokaal een diepere verstoring heeft getroffen. Er zijn in het noordoostelijke deel van het plangebied namelijk diepere sporen van verstoring aangetroffen.

Binnen de twee clusters zijn de aangetroffen sporen van (sub)recente aard. Enkele van deze sporen kunnen relatief gedateerd worden op basis van oversnijding. Er werd één dateerbare vondst aangetroffen in een stratigrafisch jonger spoor. Deze vondst dateert uit de 17e tot de 19e eeuw. De oudere, oversneden sporen konden niet gedateerd worden wegens het gebrek aan dateerbare vondsten.

Concluderend kan gesteld worden dat de sporen die aangetroffen werden tijdens dit proefsleuvenonderzoek niet archeologisch waardevol zijn.

2.3 Impactbepaling

Gezien de vergunningsaanvraag een verkaveling betreft, mag uitgegaan worden van een volledige verstoring van het plangebied.

2.4 Bepalingen van de maatregelen

2.4.1 Kennispotentieel verder (voor)onderzoek

Het ontbreken van enige waardevolle archeologische vindplaats of ensemble, houdt in dat de potentiële kennisvermeerdering van verder archeologisch onderzoek op het terrein onbestaande is. Het volledige archeologische potentieel van het terrein werd dan ook geëxploiteerd tijdens de bureaustudie (AN met ID446), het landschappelijk bodemonderzoek, het archeologisch booronderzoek en het proefsleuvenonderzoek.

2.4.2 Volledigheid van het vooronderzoek

Volgens de *Code van Goede Praktijk*¹ paragraaf 5.2. dient na elke fase van het vooronderzoek (in deze een landschappelijk bodemonderzoek, archeologisch booronderzoek en proefsleuvenonderzoek) te worden afgewogen of verder archeologisch onderzoek noodzakelijk is. Bij deze afweging kan men beroep doen op een beslissingsboom (CGP 4.0 fig. 3, p. 32). Voor de voorliggende archeologienota komt men tot de volgende conclusie:

- Voldoende info aanwezigheid site: ja (zie hierboven)
- Site aanwezig: ja
- Voldoende info over het kennispotentieel: ja
- Kennispotentieel aanwezig: nee

¹ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2019

Gevolg: **einde van het vooronderzoek, resultaat: nota zonder verdere maatregelen.**